

iagttage, kan bekendtgøres alene ved gengivelse på midlernes emballage. Bestemmelsen medfører, at brugeren af et bekæmpelsesmiddel kan strafforfølges, hvis han ikke følger forskrifterne, selv om de ikke har været bekendtgjort i Lovtidende. Der synes dog alene at være behov for, at forskrifterne for opbevaring og anvendelse får karakter af straf-sanktionerede regler, hvorfor bestemmelsen er indskrænket til alene at omfatte disse 2 forhold.

Godkendelse kan nægtes, hvis de nødvendige vilkår og forskrifter for anvendelsen ikke vil kunne hindre, at anvendelsen af stoffet eller produktet til det angivne formål frembyder en særlig risiko for sundhed eller miljø. Godkendelsen vil også kunne nægtes, såfremt de givne oplysninger om formålet med at anvende stoffet eller produktet, herunder betegnelsen, må anses for vildledende under henvisning til dets sammensætning og virkning eller egnet til at indebære forveksling med andre stoffer eller produkter, også sådanne som tillige har andet anvendelsesformål.

Til § 36.

Bestemmelsen svarer indholdsmæssigt til bekæmpelsesmiddelovens § 19, stk. 2. Regler om afgifter er fastsat i afsnit IX i bekendtgørelse nr. 289 af 25. september 1961 om bekæmpelsesmidler m.v. og principperne heri agtes opretholdt i en ny bekendtgørelse.

Til § 37.

Bestemmelsen svarer til reglen i § 16, jfr. bemærkningerne hertil. Sådanne nye oplysninger kan evt. give anledning til, at den meddelte godkendelse tages op til fornyet vurdering.

Til § 38.

Bestemmelsen fastslår gældende praksis med hensyn til bekæmpelsesmidler, og der er ikke tilstræbt nogen ændring heri.

Det bemærkes, at én virksomheds overtrædelse af vilkårene for godkendelse kun vil få konsekvenser for denne virksomheds salg, import eller anvendelse af den godkendte vare, uanset om andre virksomheder sælger, importerer eller anvender godkendte varer, der er identiske hermed.

Som eksempler på, hvilke nye oplysninger der kan danne grundlag for en tilbagekaldelse, kan nævnes oplysninger om stoffets eller produktets virkning på sundhed og miljø, som ikke fandtes på godkendelsestidspunktet, eller oplysninger om fremkomsten af erstatningsmidler, som er mindre

farlige for sundheden eller mindre skadelige for miljøet. Som eksempel på en tilbagekaldelse af sidstnævnte karakter kan nævnes tilbagekaldelsen af DDT-midlerne fra de fleste anvendelsesområder, bortset fra et meget begrænset område, hvor der endnu ikke er fundet et erstatningsmiddel.

Til kapitel 8.

For at kunne sikre en gennemførelse af de nødvendige foranstaltninger, kræves det, at myndighederne har eller kan skaffe sig tilstrækkelige oplysninger, herunder resultater af relevante undersøgelser om de kemiske stoffer og produkter, som anvendes i samfundet.

Derfor er bestemmelserne i dette kapitel meget centrale til gennemførelse af de foranstaltninger, som lovforslaget i øvrigt lægger op til at foretage.

Med visse af bestemmelserne er der givet myndighederne mulighed for at udøve en forebyggende indsats overfor de problemer, som kemiske stoffer og produkter kan medføre.

I kapitel 3 er foreslået den almindelige undersøgelsesforpligtelse i forbindelse med nye stoffer. I dette kapitel foreslås, at myndighederne herudover kan kræve tilsvarende undersøgelser af eksisterende stoffer samt videregående undersøgelser af både nye og eksisterende stoffer.

Til § 39.

For at kunne foretage en tilstrækkelig vurdering af et kemisk stof eller produkt er det påkrævet, at myndighederne har visse oplysninger, hvorfor der må påhvile producenten eller importøren en generel oplysningspligt om såvel tekniske som økonomiske forhold. Bestemmelsen om oplysningspligt findes tilsvarende i henholdsvis giftlovens § 19, stk. 3, og bekæmpelsesmiddelovens § 14, stk. 1 og 2. Forslaget indebærer dog en vis udvidelse af oplysningspligtens omfang, idet oplysninger skal gives ikke alene til brug for tilsynet med, at loven overholdes, men i det hele taget når det har betydning for myndighedernes administration af loven.

Hvad specielt angår kravet om, at der også skal gives oplysninger om økonomiske og regnskabsmæssige forhold bemærkes, at det i praksis kan være den enkleste måde at få dokumenteret, om reglerne overholdes, men kan også få betydning for hvilke evt. indgreb, der bør foretages. Et sådant krav findes også i miljøbeskyttelsesloven og levnedsmiddeloven, ligesom der i henhold til bekæmpelsesmiddeloven gælder tilsvarende bestemmelser.